

Sygn. akt II CZ 78/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminy C.
przeciwko E. O. i Z. O.
o roszczenia z umowy sprzedaży,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2017 r.,
zażalenia pozwanych
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 lipca 2017 r., sygn. akt II Ca (...), WSC (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną pozwanych od wyroku tego Sądu z dnia 23 marca 2017 r. uznając, że nie zawiera ona wymaganego przez art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosków kasacyjnych.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwani zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 1 w zw. z 398⁴ § 3 i art. 126 § 1 i 2 k.p.c., nieważność postępowania z przyczyny nienależytego umocowania pełnomocnika pozwanych i pozbawienia pozwanych możliwości obrony ich praw wskutek pominięcia przez Sąd drugiej instancji etapu usuwania braków formalnych pisma procesowego oraz naruszenie

art. 45 ust. 1 w zw. z 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez odrzucenie, bez wezwania do usunięcia braków, skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań pisma procesowego, ewentualnie także skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. określa wymagania, które powinna spełniać skarga kasacyjna jako nadzwyczajny i szczególny środek zaskarżenia, kwalifikowane jako jej cechy konstrukcyjne nie podlegające uzupełnieniu, natomiast § 3 tego przepisu nakazuje spełnienie przez ten środek zaskarżenia wymagań stawianych pismu procesowemu. Jeżeli skarga nie spełnia wymagań określonych w § 1 podlega odrzuceniu *a limine*, natomiast w razie uchybienia wymaganiom określonym w § 2 i 3 na przewodniczącym w sądzie drugiej instancji ciąży obowiązek wezwania skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c.).

Skarga kasacyjna jest zatem nie tylko szczególną czynnością procesową podejmowaną w celu zaskarżenia prawomocnego wyroku i poddania go kontroli Sądu Najwyższego ale również pismem procesowym nadającym jej formę wymaganą przez przepisy postępowania. Wymóg złożenia w postępowaniu cywilnym skargi kasacyjnej w formie pisemnej oznacza, że musi ona spełniać wymogi stawiane pismu procesowemu w art. 126 § 1 k.p.c., a w związku z obowiązkiem jej sporządzenia przez pełnomocnika wymienionego w art. 87¹ § 1 k.p.c., również w art. 126 § 3 k.p.c. Brak podpisu pełnomocnika i brak pełnomocnictwa upoważniającego pełnomocnika do złożenia skargi kasacyjnej uniemożliwia zatem zakwalifikowanie złożonego pisma jako pisma procesowego podlegającego ocenie w aspekcie spełnienia wymagań przewidzianych w ustawie dla skargi kasacyjnej jako jej cechy konstrukcyjne. Złożenie przez stronę tylko jednej, tytułowej, strony skargi kasacyjnej, oznacza brak fizyczny pozostałej części tego pisma procesowego, a nie brak wynikający z pominięcia w jej treści wszystkich lub niektórych wymogów określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2016 r., III CZ 22/16, nie publ.). Skoro nie wiadomo,

przez kogo środek zaskarżenia został złożony i czy jest to osoba upoważniona do reprezentowania strony, to taki brak powinien być potraktowany jako brak skargi kasacyjnej podlegający uzupełnieniu na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c. Odrzucenie skargi kasacyjnej z przyczyny złożenia jej tylko części mogłoby nastąpić tylko w razie ustalenia celowego złożenia niepełnej skargi dla zachowania terminu do jej wniesienia i sporządzenia dalszej części już po terminie przewidzianym w art. 398⁵ § 1 k.p.c. ale takich ustaleń Sąd drugiej instancji w sprawie niniejszej nie dokonał.

Z tych względów orzeczono na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., nie rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego wobec treści art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.

jw